

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΦΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησίᾳ » 16.

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίγον λεπτά 20.
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Γνωστοποιεῖται τῷ φιλομούσῳ κοινῷ τῆς Ἐρμουπόλεως ὅτι αἱ μὲν ἔγγραφα τῶν εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριόν μου προσελευσομένων μαθητῶν ἀρχονται κατὰ τὰ νενομισμένα ἀπὸ τῆς προσεχούσης Παρασκευῆς (25 τρέχοντος) γινόμενα καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9—12 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—5 ὥρας μ. μ., ἡ δὲ τῶν μαθημάτων διδασκαλία ὀριστικῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπιόντος Σεπτεμβρίου.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 22 Αὐγούστου 1878.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

Ἐν βλέμμα ἐπὶ τὰ ἡμέτερα.

Δ'.

[συνέχεια· ἴδε φύλλον 460].

Σκέψις ἐγένετο πολλάκις ὅπως ταχθῆ διὰ τοὺς ἐφημερίους τῶν Ναῶν τῆς Ἐρμουπόλεως ὠρισμένη μηνιαία προσφορὰ ἐκ τοῦ ταμείου ἑκάστου Ναοῦ, ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ παύσῃ ἡ διὰ τῶν δίσκων ἐπαίτεια τῆς μερίδος τῶν ἱερέων, ἡ πρὸ τῶν πυλώνων τοῦ ναοῦ ἐξευτελιζούσα τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα. Ὡς δὲ καλῶς ἐνθυμούμεθα ὁ κ. Δήμαρχος δημοσίᾳ ὑπεσχέθη τοῦτο πρὸ πέντε ἐτῶν, καὶ τὸ δι' ἑκάστον ἱερέα προσδιορισθὲν μηνιαῖον ποσὸν ἐκυμαίνετο μεταξὺ τῶν 30—50 δραχμῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο, ὅσω ἐντιμον διὰ τὸ κλῆρον, τόσω καὶ ἀξιοπρεπὲς διὰ τὸν ἡμέτερον Δήμον, δὲν ἐφηρμόσθη, οὐχὶ διότι αἱ περιστάσεις ἐγένοντο κώλυμα, ἀλλὰ διότι νόσημα Ἑλληνικὸν εἶναι τὸ εἰδέναι μὲν καὶ ἀνομολογεῖν τὰ καλὰ, μὴ πραγματοποιεῖν δὲ αὐτὰ οὐδέποτε.

Ἀλλὰ διὰ τί δὲν ἐπραγματοποιήθη; Δὲν ἐπραγματοποιήθη, διότι ἀπήτησάν τινες τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων νὰ ἐλαττωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἑκάστῳ Ναῷ ἐφημερίων οὕτως, ὥστε νὰ δύνωνται οἱ ναοὶ νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ δικαίαν ταύτην τοῦ κλήρου ἀπαίτησιν. Ἀλλ' εἰς ταῦτα ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἀπεκρίνατο — τάξατε ὑμεῖς ὠρισμένον ποσὸν δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν εἰς ἑκάστον Ναὸν ἐφημερίων, καὶ οὗτοι, ἂν μὲν θέλωσιν νὰ ἦναι ἐργα-

τικώτεροι καὶ νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν χριστιανῶν, θὰ ὦσι βεβαίως καὶ ὀλιγώτεροι καὶ θὰ ἀπολαύωσι πλειόνων, ἂν δὲ ῥάθυμοι καὶ μὴ ἐπαρκοῦντες, τότε ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ θὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὕτως, ὥστε νὰ ἐπαρκῶσι μὲ προφανῆ βεβαίως ἐλάττωσιν τῶν ἰδίων προσόδων. — Ἔως ἐδῶ ἔστη καὶ ἡ ἀξίειπαινος αὕτη πρόθεσις, καὶ τὰ πάντα ἐναυάγησαν ἐν τῷ πελάγῳ τῆς ἐλλείψεως τῆς καλῆς προαιρέσεως.

Δὲν διωκῆθη ὁμως κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον τῆς δημαρχίας τοῦ κ. Βαριαδάκη καὶ ἡ περιουσία τῶν Ναῶν τῆς Ἐρμουπόλεως ὅπως ἔπρεπε. Δὲν κατακρίνομεν ἐν γένει ἅπαντα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ναῶν, μηδ' ἅπαντα τὰ μέλη αὐτῶν, διότι υπάρχουν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐντιμοὶ ἐξαιρέσεις. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον κατακρίνομεν λίαν δικαίως εἶναι, ὅτι εἰς ἄλλας προγενεστέρας ἐποχὰς ἐπελαμβάνοντο τῆς διοικήσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Καθιδρυμάτων οἱ πλούτω προέχοντες καὶ οἱ ἐπ' εὐσεβείᾳ καὶ φιλακολουθίᾳ διακρινόμενοι ἐκ τῶν ἐνοριτῶν, ἐνῶ κατὰ τὴν παρούσαν περίοδον καὶ ὀλίγω πρότερον κατήντησαν τὰ ἱερὰ χρήματα εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἰδιοτρόπων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ καὶ ἀνθρώπων ἀμφιβόλου πίστεως, ἐνίοτε δὲ καὶ βαναύσων. Δὲν εἶναι ψευδὲς ὅ,τι καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, τοῦτέστιν ὅτι ἀχθοφόρος, τρυγίας ἀείποτε ἀπόζων, διατελεῖ διαχειριστὴς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, αὐθαιρέτως καὶ ἰδιορρύθμως πράττων τὰ πάντα ἐν τῷ Ναῷ, ἧτοι ἐν αὐτῇ τῇ περιουσίᾳ τοῦ Δήμου.

Τὰ ἀδελφάτα τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου καὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἔχουσι ὅπωςδῆποτε ἓνα κανονισμόν, συμφωνὰ πρὸς τὸν ὅποιον συμμορφούμενα διοικοῦσι τὰ φιλανθρωπικὰ ταῦτα καθιδρύματα, ἀναγνωρίζοντα τὸν κ. Δήμαρχον πρόεδρον αὐτῶν, μηδένα νεωτερισμὸν ἐπιχειροῦντα ἢ τολμῶντα νὰ διορίζωσιν ἢ παύωσιν ὑπαλλήλους ἐν ταῖς καθιδρύμασι τούτοις, διότι ἀναγνωρίζουσι ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο κατὰ νόμον ἀνήκει τῷ προέδρῳ αὐτῶν, ὅστις εἶναι ὁ κ. Δήμαρχος. Εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῶν δὲν εἰσέρχόμεθα ἐν τῷ παρόντι, διότι

τοῦτο ἤθελεν ἐκτρέψῃ ἡμᾶς τοῦ οὐσιώδους θέματος. Τοῦτο μόνον λέγομεν, ὅτι ἔπρεπεν ἐξ ἀρχῆς ἢ περιουσία αὐτῶν νὰ ἦναι ὁλως κεχωρισμένη τῆς ἄλλης δημοτικῆς περιουσίας, καὶ νὰ βαίνῃ βαθμηδὸν εἰς αὐξήσιν, τοῦ Δήμου προσεπικουροῦντος εἰς τὰ ἐλλείμματα αὐτῶν, ἄχρις ἂν δυνηθῶσι νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ εὐάριστον σημεῖον τῆς αὐτοσυντηρησεώς των, καὶ νὰ μὴ ἐπιβαρύνωσι πλέον τὸ δι' ἄλλας σπουδαίας ἀνάγκας τοῦ τόπου προωρισμένον δημοτικὸν ταμεῖον. Ἡ διάκρισις αὕτη τῶν περιουσιῶν, ἦν ἐν μέρει ἠρξάτο ἤδη νὰ ἐφαρμοζῆ τὸ ἐντιμον ἀδελφάτον τοῦ Ὁρφανοτροφείου, ἤθελεν ἐχῆ τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς προικοδοτήσεως τῶν καθιδρυμάτων τούτων διὰ συνεχῶν δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων τῶν συμπολιτῶν μας, ὧν πολλοί, μὴ δυνάμενοι νὰ νοήσωσιν ὅτι ἐν κοινὸν ταμεῖον ἀποτελοῦσιν ἅπασαι αἱ πρόσοδοι τῶν καταστημάτων τούτων, δὲν διατίθενται ὑπὲρ αὐτῶν μέρος τῆς περιουσίας των, διότι τοῦτο θὰ εἰσπράξῃ ἄθροιστον ὁ Δῆμος καὶ θὰ τὸ δαπανήσῃ εἰς ἄλλας αὐτοῦ ἀνάγκας.

Ἄλλὰ διὰ τί ὁ Δῆμος, προνοήσας νὰ συντάξῃ καταστατικὰ τῆς διοικήσεως τῶν φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων, ἅτινα, ὠρισμένας καὶ ἀσημάντους ἔχοντα προσόδους, διοικοῦνται ἐν τούτοις ἐν τάξει τινὶ καὶ δὲν συμβαίνουσι συγκρούσεις δικαιοδοσιῶν καὶ παραγνωρίσεις καθηκόντων ἐν αὐτοῖς, ἐν δὲ τῇ διοικήσει τῆς περιουσίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καθιδρυμάτων οὐδεμίαν ὑπάρχει τάξις ἢ διάκρισις καθηκόντων, ἀλλὰ κυκεῶν καὶ σύγχυσις ἐπικρατεῖ πανταχοῦ, καὶ μάλιστα ἀφ' οὗ αἱ πρόσοδοι τῶν Ναῶν τῆς Ἐρμουπόλεως ὑπολογίζονται εἰς 100 ἕως 120 χιλιάδας δραχμῶν κατ' ἔτος, ἅς ἀνεξελέγκτως καὶ σχεδὸν ἰδιορρυθμῶς διαθέτουσι τὰ ἐν αὐτοῖς Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια; Ἴδου ἡ ἀπάντησις πρόχειρος.

Ἐπῆρξεν ἐποχὴ ἐν Ἐρμουπόλει, καὶ αὕτη ἦν ἡ ἐποχὴ τῆς σιδηρᾶς θελήσεως, τῆς ἀκαταμαχῆτου δραστηριότητος καὶ τοῦ ἀξιοπαίνου συνδέσμου τῶν πρώτων κατοίκων τοῦ τόπου τούτου εἰς μίαν κοινότητα, εἰς μίαν οἰκογένειαν. Δὲν ὑπῆρχον τότε οὔτε Ναοί, οὔτε δημοτικὰ καταστήματα, οὔτε νοσοκομεῖα καὶ ὀρφανοτροφεῖα, οὔτε ὁδοί, οὔτε οἴκοι μεγάλοι, οὔτε λιμὴν, οὔτε οὐδὲν τῶν ὄσων ἡμεῖς, εἰ γάνοι ἐκείνων υἱοί, βλέπομεν ἤδη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἰδρυμένα. Ἄλλ' οἱ μακάριοι ἐκεῖνοι καὶ μεγάλοι πολῖται, γυμνοὶ καὶ ἀνάσσιοι εἰς τὸν ἔρημον τοῦτον βράχον προσφυγόντες, καὶ τοῦτον μετέβαλον εἰς πόλιν μεγαλοπρεπῆ καὶ πλουσίαν, καὶ τὴν γυμνότητα καὶ ἀνέχειαν αὐτῶν ἐν βραχυτάτῳ μετεμόρφωσαν χρόνῳ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ ἰδιωτικαὶ συνεισφοραὶ καὶ ἡ προσωπικὴ ἐργασία ἀνήγειρον τὸ δημοτικὸν Σχολεῖον, τὸ Γυμνάσιον, τοὺς πρώτους τῆς πόλεως Ναοὺς, τὸ νοσοκομεῖον. Αὐτοὶ ἐξ ἰδίων ἐμισθοδότησαν τοὺς διδασκάλους, αὐτοὶ συνεισέφερον εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων. Οἱ

ἄνθρωποι ἐκεῖνοι δὲν εἶχον ἀνάγκην ἐπιτηρήσεως, δὲν ἠδύναγον νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Δημοτικοῦ Νόμου, τοῦ κατοπινῶν ἔργων αὐτῶν γενομένου. Δὲν ἠδύνατο δὲ εὐκόλως νὰ τοῖς ἐπιβληθῇ μήτε διοικήσεις, μήτε Κυβέρντησις. Οὐχὶ διότι ἦσαν αὐθάδεις ἢ ὑβρισταί; Ἄπαγε! ἀλλὰ διότι ἐσέβοντο αὐτοὺς ὡς πατέρας, ὑπεχώρουν εἰς τὰς αὐτοβούλους αὐτῶν ἐνεργείας, ἐθαύμαζον τὸν ζῆλον καὶ τὴν δραστηριότητα αὐτῶν, εἶχον τέλος πεποιθήσιν εἰς τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν πίστιν των, καὶ ἐπέιθοντο διὰ τῶν καθημερινῶν ἔργων των ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀφήσωσιν αὐτοὺς νὰ διοικῶσι τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καθιδρύματα ταῦτα κατὰ τὰ ἐν ταῖς δούλαις πατρίσιν αὐτῶν ἔθιμα, ἄχρις ἂν ὠροῖσθῶσι καὶ κοσμηθῶσιν ἀξιοπρεπῶς. Ὁ ζῆλος ἐκείνων ὁ ἱερὸς καὶ ἐνθους, ἢ περὶ πάντων πρόνοιᾳ ἐκείνων, ἢ τῶν ἡθῶν αὐστηρότης καὶ ἢ εὐσέβεια, ἐρωτῶμεν εἶναι μεταδεδομένα τοῖς νῦν διέπουσι τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἰδρύματα; Ἄς ἀπαντήσωσιν εἰς τὸ ἐρώτημα ἡμῶν ὅσοι σύγχρονοι ἐκείνων ἐπιζῶσιν, ὅσοι ἐνθυμοῦνται ὅτι πολῖται ἐξέχοντες, καὶ λίθους, καὶ πηλὸν, καὶ ὅτι ἄλλο πρὸς οἰκοδομίαν χρήσιμον ἔφερον ἐπ' ὤμων, ὑπουργοῦντες τοῖς κτίσταις πρὸς ταχεῖαν τῶν Ναῶν καὶ τῶν παιδευτικῶν τούτων καθιδρυμάτων συντέλεσιν. Εὐρεθῆ- τωσαν καὶ νῦν τοιοῦτοι ἄνδρες, καὶ ἅς διοικῶσι τὰ καθιδρύματα ταῦτα ἀνεξελέγκτως, ἄνευ κανονισμῶν, ἄνευ νόμων, ἄνευ ἐπιτηρήσεως.

(Ἐπεταὶ συνέχεια).

Δημαρχιακά.

Εἶναι ἤδη γνωστὸν ἐξ ὅσων ἐδημοσιεύσαμεν, ὅτι ἐν τῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως, ἐκλιπόντων τῶν δύο μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου, τὰ ὑπολειφθέντα δύο μέλη διεχειρίζοντο τὰς προσόδους τῆς Ἐκκλησίας οὐ μόνον ἐκνόμως ἀλλὰ καὶ αὐθαγῆτως, παύοντα καὶ διορίζοντα ὑπαλλήλους ἐν αὐτῷ καὶ νέας δημιουργοῦντα θέσεις χάριν προσώπων. Τὴν ἐκνομὴν ταύτην διοικῶσιν ὁ κ. Δήμαρχος ἐπάταξε, παύσας τὸν παρ' αὐτῶν διορισθέντα ὑπάλληλον, ὡς σκευοφύλακα, καθὼς δὲν ἔχουσι δικαίωμα τοιοῦτον ἐκ τοῦ Νόμου οἱ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπίτροποι. Ἄλλ' οἱ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως ἐπιτροπεύοντες, ἀπέκρουσαν τὴν πρᾶξιν τοῦ κ. Δημάρχου καὶ δὲν ἀφῆκαν τὸν σκευοφύλακα νὰ παραιτηθῇ τῆς παρανόμου θέσεως. Ἐναγκάσθη τότε ὁ κ. Δήμαρχος νὰ ἐπαναλάβῃ ἐντονώτερον τὴν προτέραν διαταγὴν του, ἀλλ' οὗτοι ἀπέκρουσαν ἐγγράφως τὴν διαταγὴν αὐτοῦ καὶ συγχρόνως παρητήθησαν. Ὁ κ. Δήμαρχος τότε, καθὼς ὑπόλογος ἐκ τοῦ Νόμου διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν, συνεκάλεσε διὰ τοῦ προέδρου τοῦ Δημ. Συμβουλίου τὸ δημοτικὸν σῶμα ὅπως προσῆ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν παραιτηθέντων ἐπιτρόπων. Ἐκ τῶν προσκληθέντων καὶ ὑπογραφάντων τὴν πρόσκλησιν τοῦ κ. προέδρου δεκατριῶν, μόνον ἐξ προσήλων, τῶν λοιπῶν ἐκ πνεύματος ἀντιπολιτεῦσεως μὴ προσελθόντων. Οἱ ἐξ οὗτοι, ακούσαντες τοὺς λόγους τῆς ἐκτάκτου συγκαλέσεώς των καὶ συνιδόντες τὸ ἐπίγειον τῆς περιστάσεως, ἐπέτρεψαν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον νὰ λάβῃ προσωρινὰ μέτρα περὶ τῆς περιουσίας τοῦ Δήμου, καὶ νὰ διορίσῃ προσωρινῶς τέσσαρα πρόσωπα ἐκ τῶν ἐνοριτῶν τῆς Κοιμήσεως ἵνα διαδεχθῶσι τοὺς παραιτη-

